

ת"פ 21266/04/11 - שריף סלימאן נגד מדינת ישראל - רשות האכיפה והגביה, המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 21266-04-11 מדינת ישראל נ' סלימאן

מספר בקשה: 10

לפני כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מבקש שריף סלימאן ע"י ב"כ עו"ד מארון אבו נסאר
נגד משיבה

מדינת ישראל - רשות האכיפה והגביה המרכז לגביית
קנסות, אגרות והוצאות ע"י פרקליטות מחוז צפון (אזרחי)

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה לביטול צו מאסר שבוצע עקב אי תשלום קנס.

2. החוב בגינו נאסר המבקש נובע מגזר דין שהוטל עליו ביום 26.12.12, בנוכחותו. גזר הדין הוטל לאחר שהמבקש הורשע בעבירה של התרת קשר נישואין על כורחה של האשה. לצד עונשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, הטיל בית המשפט על המבקש קנס בסך 6,000 ₪, אותו הורה לפרוס ל-10 תשלומים, ופיצוי למתלוננת בגובה של 20,000 ₪, את הפקדתו בפועל דחה בית המשפט בכארבעה חודשים.

3. הנאשם לא שילם את חובותיו, ועל כן הועברו אלה לטיפול המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: "המרכז").

עם השנים תפחו חובותיו, אשר עומדים כיום על סכום כולל של כ-38,000 ₪.

טיעוני הצדדים

4. **המבקש** טען כי אינו מסוגל לשלם את החוב בשל מצבו הכלכלי הקשה, הנובע ממצב נפשי שאינו מאפשר לו להשתלב בשוק העבודה. בעבר התפרנס מעבודות מזדמנות ומזה מספר חודשים אינו עובד כלל. עוד נטען כי בני משפחתו נחלצו לעזרתו, והם מבקשים להפחית את החוב ככל שניתן ולפרוס אותו לתשלומים.

לתמיכה בטענותיו, הפנה הסניגור לע"פ 31562-06-15 כהן נ. מדינת ישראל, באשר לתכלית האכיפתית שביסוד

המאסר חלף הקנס.

בנוסף, צירף לבקשתו חשבונות מים וחשמל על שם ריאד שאהר סלימאן, וכן חשבון ארנונה על שם המבקש לצד תיעוד רפואי משנת 2017 לפיו סובל המבקש ממצב נפשי ירוד ושלל מסמכים מהביטוח הלאומי בנוגע לעבודתו של המבקש.

5. **המשיבה** פירטה בתגובתה את מאמצי המרכז לגביית חובותיו של המבקש, בהתאם לחוק ולהלכת גוסקוב, מאמצים אשר לא נשאו פרי. בין יתר ההליכים, במהלך שנת 2015, קיבל המרכז את בקשת המבקש והפחית את סכום החוב בגין הקנס, ושני הסכומים, הקנס והפיצוי, נפרסו לתשלומים רבים. למרות זאת, לא שלם המבקש את חובותיו.

המשיבה תמכה את תגובתה באסמכתאות ובפסיקה.

דין והכרעה

6. נוכח המסד העובדתי שהניחה המשיבה באמצעות האסמכתאות שצירפה לתגובתה, אני סבורה שיש לדחות את הבקשה ולהלן נימוקיי.

7. אציין כי לאור האמור ברע"פ 837/12 מדינת ישראל נ' אולג גוסקוב (20.11.2012) (להלן: "**הלכת גוסקוב**"), לא ראיתי לקבוע דיון במעמד הצדדים טרם מתן ההחלטה. בהלכת גוסקוב נקבע, כי אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים בטרם יורה בית המשפט על ביצוע צו המאסר, נוכח החשש מפני סרבול הליכי הגבייה והאכיפה וניצולם לרעה מצד החייבים (ראו פסקה ל"ג- ל"ד). מקל וחומר, בנסיבותיה של הבקשה שלפניי.

8. לאחר מתן גזר הדין, ומשלא שולם הקנס, הועבר הטיפול בגבייתו למרכז.

9. המרכז שלח למבקש דרישת תשלום ראשונה, הן בגין הקנס והן בגין הפיצוי, בשנת 2013, ובהמשך נשלחה ביחס לשני החובות דרישה שניה במסירה אישית, שני דברי הדואר נמסרו כדין.

10. משלא פעל המבקש להסדרת חובו, הטילה המשיבה עיקולים שונים על משכורתו של המבקש ועל חשבונות הבנק שלו.

11. בשנת 2014, בהתאם להלכת גוסקוב, נשלחה למבקש התראה טרם הפעלת פקודת מאסר. באותו שלב לא אותר המבקש, וביצוע פקודת המאסר עוכב.

12. בשנת 2015 פנה המבקש למרכז, ולבקשתו הופחת סכום החוב בגין הקנס ונפרס ל-16 תשלומים, בני 500 ₪

כל אחד. החוב בגין הפיצוי, לגביו אין למרכז סמכות להפחתה, נפרס ל-12 תשלומים. למותר לציין, כי על פי חוק, כל תשלום שישולם בגין הקנס, ייזקף, קודם לכל, לטובת הפיצוי.

13. בשנת 2018, משלא פעל הנאשם להסדרת חובו גם לאחר הסדרי התשלומים החדשים, ובהתאם להלכת גוסקוב, נשלחה למבקש התראה נוספת טרם הפעלת פקודת מאסר.

14. ביום 19.11.18 נחתמה פקודת המאסר וביום 20.12.18 נשלחה לבצוע על ידי המשטרה.

15. כלל חובו של המבקש בתיק זה עומד כיום על כ-38,000 ₪. במהלך השנים הארוכות בהן היה המבקש מודע בהחלט לחובו, לא שילם ולו סכום זעום (לדוגמא, ראו עמדת בית המשפט המחוזי בע"פ 9893-12-14 סעי' עלי נ. המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות).

16. הסבריו של המבקש ביחס לנסיבות בגין התעלם המבקש כליל מחובותיו לאורך שנים ארוכות, אינם יכולים להתקבל.

באשר למצבו הנפשי, כל שהוגש הוא סיכום מידע רפואי מיום 23.12.17, שאיננו ערוך כחוות דעת רפואית, והמידע המפורט בו הוא תמציתי ולקוני.

ממסמכי המוסד לביטוח לאומי, אכן עולה כי המבקש לא דווח כמי שעבד בשנים האחרונות.

חשבונות הארנונה הם על שמו, למרות שבבקשתו טען כי הוא מתגורר בבית הוריו. יתר החשבונות אינם על שמו, אלא על שם ראיד סלימאן, שעה ששם אביו של המבקש הוא שאהר. כך שלא ברור מי הוא אותו ריאד, שהחשבונות הם על שמו.

17. גם לו קיבלתי את טענותיו של המבקש בדבר הירידה במצבו הנפשי ואף את אלה הנוגעות למצבו הכלכלי, אין בכך כדי להצדיק התעלמות מוחלטת מחובותיו, חרף השנים הארוכות שעברו מאז מתן גזר הדין, וכן מאז נערכו הסדרי התשלום החדשים, בהתאם לפנייתו.

18. על יסוד האמור, לא מצאתי כי נסתרה חזקת התקינות המנהלית, שוכנעתי כי המשיבה פעלה כדין לגביית חובו של המבקש, בהתאם להלכת גוסקוב וכן על פי שלושת השלבים שנקבעו בע"פ 4919/14 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) והתכליות עליהן הם מבוססים.

19. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

20. הנאשם רשאי, כמובן, לפנות למרכז בבקשה להסדרת החוב.

המזכירות תעביר החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.